

Τόκος—Κωπαῖς.

Οἱ καταγινόμενοι μὲ τὰς χρηματιστικὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ τόπου θὰ ἡκουσαν συρικτικάς τινας φωνάς δργάνων τῆς δημοσιογραφίας δι' ὃν τὸ μὲν ἔργον τῆς Κωπαΐδος ἐξεραύνλιζετο, ἡ δὲ πρὸς ἀπόδημαν αὐτῆς σχηματισθεῖσα ἐταιρία παριστάνετο ὡς ἐπιδιώκουσα νὰ κατακλύσῃ διὰ τῶν μετοχῶν αὐτῆς· Ἐλλάδα καὶ ἀνατολὴν, λαμβάνουσα οὕτω χρήματα ἐπ' ἀνεβαίσις, δι' ἐπιχειρησιν μέλλουσαν νὰ ναυαγήσῃ.

Τώρα δὲ τί συμβαίνει;

Ἡ κυβέρνησις ἀκούομεν πιέζει τὴν Ἐταιρίαν νὰ ἐκδώσῃ μετοχὰς καὶ ἡ Ἐταιρία ἥτις ἔμελλε νὰ καταρροχθῇ τὸν Ἑλληνικὸν παρᾶν, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Τηλεγράφου καὶ τοῦ Βόταξίου, ἐπιμένει νὰ μὴν ἐκδίδῃ ἀκόμη μετοχὰς.

Καὶ ἐν ἄλλῳ.

Ἡ κυβέρνησις συγχροτεῖ δικηγορικὰ συμβούλια ἐπὶ συμβούλιον ἀν δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Ἐταιρίαν νὰ ἐκδώσῃ ὅλας τὰς μετοχὰς ἐδῶ καὶ ἡ Ἐταιρία ἥτις κυρίως τοὺς ἀνατολίτας ἔμελλε νὰ ἐξαπατήσῃ κατὰ τὸ λέγειν τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ δημοσίου διευθύνουσα καὶ ῥοκανίζουσα τὸν παρᾶν τῶν ἐν Παρισίοις, μακρὰν αὐτῶν, ἡ Ἐταιρία δὲν ἔννοει εἰμὴ μόνον πέντε ἐκ τῶν τριάκοντα χιλιάδων μετοχῶν νὰ διαθέσῃ ἐνταῦθα.

Τί συμβαίνει;

Ἄλλην ἔχήγοιν δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰμὴ διτὶ ἡ Ἐταιρία ἔβαλεν αὐτοὺς τοὺς κυρίους νὰ τραβήξουν τὰ μαλλιά τῶν πρὸ τοῦ δημοσίου, νὰ παραστήσουν τὴν Ἐταιρίαν ἐτομῷν νὰ καλύψῃ τὴν Ἀθήναν ἀπὸ στρώμα μετοχῶν, ὡς νὰ ἦσαν αἱ μετοχαὶ κονιορτός, διὰ νὰ ἔχῃ κατόπιν δικαιολογίαν διτὶ ἴδοὺ τὸ κοινὸν ἐτρόμαξεν, ἥρχισε νὰ κλαίῃ, τὰ μαγαζεῖα ὅλα ἐκλείσθησαν, τὰ ταμεῖα ἐσφραγίσθησαν διὰ νὰ μὴ κατακλυσθεῖσιν ἀπὸ Κωπαΐδα, ἐπομένως δὲν ἐκδίδει καὶ αὐτὴ μετοχὰς ἢ τούλαγχιστον δὲν ἐκδίδει εἰμὴ μόνον πεντακισχιλίας.

Ἐ ! μὰ ἔξιζεν αὐτὸ τὸ τέχνασμα τόσας φωνάς καὶ τόσα κλάματα καὶ τόσα χαρίστατα καλαμπουράκια διτὶ ἡ Ἐταιρία ἀντὶ ἐκατομμυρίων χρυσοῦ θὰ ἐκέρδιζεν ἐκατομμύρια χωνάπων; Δὲν μᾶς ἔλεγαν καθαρὰ διτὶ εἶναι μυρολογάδει, ἕπι πληρωμῆ, νὰ φράξωμεν τὴν αὐτιά μας;

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ.

Σκέψεις ἴδικαι μου.

Μετὰ τὴν ἀπαγωγὴν τῆς κ. Γιωργοῦλα, ὑπὸ τοῦ Κασσιμάτη ἐλασσον θάρρος καὶ οἱ ἄλλοι διμήλικες τοῦ, καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἔχομεν ἀληθῆ ἐπιδημίαν γάμων γεροτοπαλληκάρων.

Τώρα ἔννοω διατέλλεται ἡλθεν ὁ Γέρων τοῦ Υμηττοῦ ἐδῶ πέρα . . .

Ἐξήτεις γύμφην!

* * *

Ἐν τίνι θεάτρῳ.

Οἱ ἡθοποιὸς πυγμαῖος, οἵονει ἡ τετραγωνικὴ ῥῖζα τοῦ φίλου μου Ρουκή, ἡ δὲ ἡθοποιὸς διαστάσεων γιγαντιαίων, εἴναι οἱ κυνός τῆς κ. Ταδουλάρη.

Οἱ ἡθοποιὸς πρόσεκται νὰ ἀρῇ διὰ τῶν χειρῶν ἀπὸ τῆς γῆς τὴν ἡθοποιὸν καὶ νὰ τὴν ἀπαγάγῃ ἐκτὸς τῆς σκηνῆς.

Κοπιᾶ, ἀγωνίζεται, ιδρόει, ἀλλ' ἐπὶ ματαίω.

Βίς ἐκ τῆς πλατείας τῷ φωνάζει :

— Κάμε την δύο δρόμους.

* * *

Ἐκ τῆς Πολεμικῆς Σάλπιγγος ἐκδοθείσης ἀρτίως Ρεπουργῆ.

Ἄφοῦ διπλωματεύοντα τὰ ἔθνη μεταξύ των,

Δυνάμεις ἵσχυρότεραι αἴρουν μετανοοῦν.

Κι' ἀργοῦνται τὴν ἐπίσημον πρώην ὑπογραφὴν των.

Δίκοντες τὴν συνεδρίσιν στὸν ὄλικοῦ των νοῦν.

* * * * *

Ημεῖς ἐπρεπε πόλεμον ἡμεῖς καθ' ὅλων τούτων,

Δῦθις νὰ τοὺς κηρύξωμεν ἐκθέτοντες πατρίδα

Στὴν ἵσχυράν των θέλησιν, κι' ἀκένωτόν των πλοῦτον

“Οχι” καλῶς ἐξέλυσεν ὑπομονῆς μερίδα.

* * * * *

Καὶ ἡ Ἐλλάς γῦν τρέφεται μὲ τὴν γρηστὴν ἐλπίδα

“Ινα ἴδη ἀναίμοτι διτὶ πρώην παθοῦσα.

* * * * *

Ίδου Γαλλία ἔρχεται ἡδη ἡμῶν κατόπιν,

Ἐπιστηρίζει δίκαια ἐκ ταύτης πρὶν ταχθέντα.

Κ' ἐντὸς δλίγου βλέπομεν καὶ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην

Μ' ἔγγυαρα τελεσίδικα τὰ πρὶν ἀναιρεθέντα.

Τὰ ἄρθρα λείπουν χάριν οἰκονομίας, διότι τὸ ποίημα ἐπρόκειτο νὰ τηλεγραφηθῇ.

* * *

Ἐν τίνι ξενοδοχείῳ, ὁ ὑπηρέτης πρὸς τινα Βοημὸν τελειώσαντα τὸ γεῦμα.

— Αγαπᾶτε ἄλλο;

— Οχι.

— Γλύκισμα;

— Οχι.

— Τορί, καρπούς;

— Οχι.

— Τὸν λογαριασμόν;

— Οὔτε, μὴ σὲ μέλει.

* * *

Ἐκ τῆς Στοᾶς :

α' ΔΦ' διοι μετεφέρθη ἐκ Κερκύρας εἰς Ἀγρίνιον ἡ εὐλογία μέχρι τῆς θυς Τουλίου κτλ.

Δὲν μᾶς λέγει μόνον τὸ ἀτμόπλοιον ἐφ' οὗ μετεφέρθη ἡ νόσος αὐτοῦ.

* * *

Ἐκ τοῦ Τηλεγράφου :

«ΟΔΥΜΠΙΔΑ. Πρωτην φορὰν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς επιτῆς η Μισιλίγα.

Πιστεύομεν οὕτε πρώτην οὕτε τελευταίαν νὰ παρεσταθῇ η Μισιλίγα.

* * *

Ἐκ τῶν νεωτέρι ἐκδοθεισῶν Σχιανγρεῖων τοῦ κ. Πεταλᾶ
ἐπόμενος στίχος μὲ τὸν σημείωσιν του:

καὶ δὲν ζέρεις τότε!... Καὶ αὐτὰ τὰ κύματα ποῦ τρέχω (1),

* *

Καὶ τὸ ἔτης καλλιεπές πεντάστιχον μὲ τὴν ἴδικήν μας,
σημείωσιν:

Κέρα τὸν οἴνον μὲ γυμνὴν τὴν χεῖρα τὴν ὥρατα
Καὶ χόρ' ε' ἐκ τῶν ὄφθαλμῶν μεθυστικούς σπινθῆρας,
Πλησασ τὴν παρειάν τὴν πάντοτε ἀκματαρ,
Τὸν χιτωτσούν θύμωσε ἑρωικὴν σηματαρ
Καὶ ἀροιξ τὴν εὐλειήν τοῦ Ἑρωτος γὰς θύρας (2)

Κώστας ὁ σκουπεδᾶς.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Βῆχαμεν κ. Τρικούπη, μεγάλην περιέργειαν νὰ μάθωμεν
ποὺς ἡτο αὐτὸς ὁ ἀντιπαρατηρήσας εἰς τὸν ὄπουργὸν τῶν
Στρατιωτικῶν, προτείναντα προβιβασμοὺς ἐξ ὃν παρελεί-
ποντα πρόσωπα περὶ ὃν ἐνδιεφέρετο ὁ ἀντιπαρατηρήσας.
Ποίος δὲ εἶναι αὐτὸς ὁ εὐνοούμενος χάριν τοῦ ὅποιον γίνονται
ὅπτω προβιβασμοί; Κύριε Τρικούπη, τὰ περάγματα νὰ
τὰ λέγετε καθαρά καὶ μὲ τὰ διόματά των.

Ο παπα-Δαμακλᾶς ποῦ καὶ ποῦ ἀναφρίνεται πολιτικός.
Πότε εἰς τὴν Πινύκα, πότε εἰς κανένα φυλαδάκι, πότε δὲν
γνωρίζομεν εἰς τὸ ἄλλο, καὶ ὅλα αὐτὰ διὰ νὰ μὴ λησμονῇ
ὁ κόσμος ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς αὐτὸς εἶναι μανιακός. Τελευταῖον
μᾶς παρουσιάσθη ὡς σωτὴρ τῆς Ἑλλάδος. 'Εξέδωκε ρετού-
τας δε' ἡς μόνης θὰ σωσῃ η Ἑλλὰς τὴν πολιτικήν της ὁ
παρξίει. "Δεῦτε!!

Τὸ ἀκρον ἀντὸν τῆς εἰρωνείας πρὸς τοὺς πολεμικούς.
Προχθὲς ἐγίνοντο δοκιμαὶ τῶν πυροβόλων "Αμστρογγύ¹
τὰ ὥποια θὰ εἰσαγγίγωμεν τῷρα εἰς τὸ πυροβολικόν μας!

Τὸν κωμικώτερον χαρακτῆρα λαμβάνουσιν ἀπό τίνος αἱ
παρὰ τῶν σιαφόρων ὄπουργείων δημοσιεύμεναι ἕκαστοτε
κατὰ σωροὺς διαψεύσεις. Ἀφίνομεν τὴν περίφημον ἐκείνην
διάψευσιν τοῦ διεκπεραιωτοῦ τοῦ ὄπουργεον τῆς Παιδείας
διάψευδοντος τὰ αἴτια τοῦ θανάτου τοῦ Ρώμα καὶ πιστο-
ποιοῦντος τὰς ἀρίστας σχέσεις τοῦ μακαρίτου ὄπουργοῦ
πρὸς τοὺς συναδέλφους του καὶ τὴν σύμπνοιαν τοῦ ὄπουρ-
γικοῦ συμβουλίου. Ἀφίνομεν καὶ τὴν περὶ ναυτοδικίου κω-
μικὴν τοῦ κ. Μπούμπουλη διάψευσιν καὶ ἐρχόμεθα εἰς μίαν
ἀνδιαφέρουσαν τελευταίαν.

(1) "Ημην ὄποιοιστής ἀτμοπλοίου.

(2) Θὰ ἔννοη τοὺς πόδας; ή τούλαχιστον τὰ σκέλη της.

Κάποιος ἑρώτης τί ἔγιναν αἱ χιλιάδες λιρῶν αἱ δοθεῖσαι
ὑπὸ δμογενῶν τῷ βασιλεῖ καὶ διαβιβασθεῖσαι τῇ κυβερνήσει
καὶ ἔλαβε κωμικὴν ἀπάντησιν περὶ ἀσημάντου ποσοῦ ψω-
ρολιρῶν.

Ἐν τούτοις περὶ τοῦ μεγάλου ποσοῦ, οὔτε λέξις ἀκόμη,
μὲ δῆλην τὴν μενίχη τῶν διαψεύσεων.

Αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ κωμικὸν εὑρίσκεται ἐν τῇ σιγῇ.

Τὸ Ἐθνικὸν Πρεῦμα ἀναγγέλλον τὴν δευτέραν τὴν παρά-
τασιν τοῦ μελοδράματος *Uu ballo in Maschera* γράφει: Τὸ
πρόσωπον τῆς 'Αμαλίας θὰ ὑποκριθῇ ἡ ὑψίφωνος Καραμόντε
(χληθῶς φίλατον ὄρος). 'Αληθῶς θαβαὶ τῆς ἀμαλίας σου
Γονίδη, λέγουμεν ἡμεῖς. 'Η ὑψίφωνος δὲν λέγεται Καραμόντε
ἄλλα Κιαραμόντε Chiaramonte, εἶναι δὲ μετάφρασις τοῦ
γερμανικοῦ ὄνοματος δέ φέρει Hellberg. — Τοῦτο Γονίδη εί-
ναι ἀντάξιον τοῦ ἄλλου, ἐνθυμεῖσαι, δὲ ἔγραφες ὅτι 'αἱ Τσε-
βανόπουλος ἔγινεν ἀνταποκριτής τοῦ Κορμπουρὸν μὴ γνω-
ρίζων ὅτι η λέξις εἶναι συγκοπὴ τῶν δύο λέξεων Corresponden-Bureau.

Εἰδομεν τὴν πολυτελεστάτην ἔκθεσιν τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυ-
ροῦ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐν Χίῳ. 'Βρωτῶμεν. Κύριε Γαλ-
βάνη· οὗτο ἀνάγκη νὰ γίνη τοιαύτη δημοσίευσις; τίς λέ-
γος ὑπηγρέψεις νὰ πεταχθοῦν τὰ χρήματα εἰς τόσο λοῦσσο;
Τί τὴν μέλει τὴν κοινωνίαν νὰ μάθῃ λεπτομερῆ κατάλογον
καὶ ἔκθεσιν τῶν τραυματῶν καὶ τραυμάτων; Τί μᾶς μέλει
ἄν η Γαρουφαλίω Σκορδοῦλα η η Βασίλω Κρεμιδοῦλα εἴχε
κάταγμα εἰς τὸ ίσχιον 5 1/2 ὑφεκατομέτρων καὶ τὰ δμοια;
Οἱ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι ἀνθρωποι νουνεχεῖς καὶ κο-
σμογυρισμένοι οἱ περισσότεροι δὲν μᾶς λέγουν τοιοῦτον
ἀδηρητοισμόν, νὰ δημοσιεύουν οἱ Ἑρυθροὶ Σταυροὶ τοιούτας
'Εκθέσεις, εἰδὼν πουθενά εἰς κανένα μέρος τοῦ κόσμου; Τὸ
πολὺ θὰ μᾶς ἥρκει δλιγόστιχος. 'Εκθεσίς εἰς μίαν Ἐφημε-
ρίδα. 'Δλλ' όχι! ἐπρεπε νὰ πεταχθοῦν χρήματα πολύτιμα
εἰς ἔβλα κούτσουρα καὶ ἐπιδείξεις!

'Ο ζωηρὸς καὶ εὐφυής υἱὸς τοῦ κ. Μακούρη φρουράρχου
Πειραιῶς 'Αριστείδης δοὺς ἔξετάσεις ἔτυχε βαθμὸν ἄριστα
διὰ τὴν β' τάξιν τοῦ Γυμνασίου. Συγχαίρομεν τῷ πατρὶ ἀπὸ
καρδιᾶς.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΙΛΩΝ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

μετεκομίσθη εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς παλαιᾶς 'Ωραίας
'Ελλάδος γωνιαίαν οἰκίαν, τὸ πρώην Στρηματιστή-
ρεον, ἀντικρὺ τοῦ Ἑργοστασίου 'Ασπροφούσχων τῶν
'Αδελφῶν Βαράβα, ἐπὶ τῆς διασταυρώσεων τῶν ὁδῶν
'Ερμοῦ καὶ Αἰόλου.

ΤΡΕΞΑΤΕ

νὰ παραγγείλητε τοὺς νέους πίλους τοῦ Ιουλίου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Τοπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ὁδὸς Θησέως, ἀρ. 12).